

“Strah” od zubara

joi, 16 decembrie 2010

{xtypo_quote}Ako bismo sastavili jedan popis osobnih, životnih prioriteta, uvjeren sam da na elu liste sviju nas nalazilo bi se zdravlje. {/xtypo_quote}

A li koliko od nas, kad govorimo o zdravlju, mislimo i na zdravlje zubiju? Ako ve priznamo da nam je stalo imati zdrave i lijepe zube, možemo se dalje pitati koliko se iskreno trudimo da bi svoje zube održali zdravima. Ve ina nas zaboravljamo koliko je to bitno i pri-sjetimo se kako je dobro imati zdrave zube tek u trenutku kada nas zaboje, isto kao u kišnome danu kada se pri-sjetimo da smo opet zaboravili kupiti kišobran. I ak onda kad nas pokoji zub zabolj, a da nije bol nepodnošlživ, ne odjurimo do lije nika na konzultaciju ve ostavljamo taj posjet za neki drugi put.

Je li to svijesno dugovla enje, možda, posljedica straha od zubara? Pri same pomisli na „udobnost“ zubarske stolice, hvataju nas ve gr eve u želudcu... Ali zašto se uop e plašimo zubarskome pregledu?

Dr. Milja VataV, zubni lije nik u Klokoti u, misli da ima jedno od mogu ih objašnjenja: „Ve ina mojih pacijenata, a pogotovo onih koji otvaraju po prvi put vrata jedne zubne ordinacije (tu prvotno mislim na djecu), zbunjeni su i uplašeni. Mislim da taj strah od zubara ili od lije nika op enito, u mnogim slu ajevima vu e svoje korijenje još iz ranog djetinjstva i ra a se unutar obitelj. Roditelji ili rodbina koja je u bliskom kontaktu s malim djetetom, kako bi ukrotili i lakše kontrolirali neobuzdanost svoje eljadi - prijete mu s doktorom. Sigurno vam je poznata izreka: „Ako nesi miran lam da te vodim kod doktera da ti da inžekciju!“. Od jedne takve, prividno nekrive i djetinjaste prijetnje, razvija se strah od odlaska lije niku. Djetetu se, naprotiv, mora objasniti da je jedini cilj doktorske struke pomaganje ljudi. Lije nici su tu da bi nam izlije ili i uklonili bolesti, a ne da nas mu e ili da nas torturiraju. Sigurno da poneke intervencije mogu biti bolne, ali ako su još i amplificirane strahom, mogu postati nepodnošljive.“

Bilo kako da jest, da li smo prestrašeni od same rodbine ili se strah od lije nika upisao u naše gene ve od samog osnutka zubarske struke (najvjerojatnije radi tadašnjih zastrašuju ih medicinskih sredstava), valjda nikada ne emo konkretno ni doznati. Važno je imati na umu da suvremena stomatološka oprema nije više sredstvo za mu enje pacijenata (kao što je to nekad bila), te ako iskusne ruke barataju s njome, razlozi za paniku ne bi se trebali javiti.

Daniel Lucacela